

EĞİTİM FAKAT NE EĞİTİMİ?

Zamanın behrinde vaktiyle bir padişah, baş vezirine sormuş:

- ‘Eğitim mi önemli, karakter mi?’

Vezir hemen cevap vermiş:

- ‘Karakter önemlidir sultanım!’

Padişah emir buyurmuş, memleketin her yanına tellâllar gönderilmiş:

- ‘Duyduk duymadık demeyin... En iyi hayvan eğiticisine 100 kese altın ödül verilecek!’

Yapılan elemelerden sonra seçilen bir kişi, ‘ülkenin en hünerli hayvan eğiticisi’ olarak Padişah’ın huzuruna çıkarılmış. Padişah sormuş:

- ‘Bir kediye tepsiyle servis yapmayı ne kadar zamanda öğretirsin?’

- ‘Altı ayda öğretirim padişahım!’

Aradan altı ay geçmiş. Eğitici huzura alınmış. Padişah sormuş:

- ‘Öğrettin mi?’

- ‘Öğrettim padişahım!’

Saray erkânı toplanmış. Hünerli kedi elinde tepsiyle servis yapmaya başlamış. Tam baş vezirin önüne geldiği zaman padişah sormuş:

- ‘Ey vezir, söyle bakalım, eğitim mi önemlidir, karakter mi?’

Vezir, padişahın sorusuna cevap vermeden önce, kaftanının altında hazır tuttuğu bir fareyi yere bırakmış. Kedi, fareyi görünce tepsiyi attığı gibi farenin peşinden koşmaya başlamış. Altı aylık eğitim de boşa gitmiş tabii. Vezir, padişahın sorusuna cevap vermiş:

- ‘Karakter önemlidir padişahım. Önünde bir fare gördüğünde her şeyi, aldığı eğitimi ve terbiyeyi bile unutan bu kedi gibi, eline bir fırsat geçtiğinde çıkarımın peşinde koşan, kutsalını, maddî ve manevî değerlerini bile satan, eğitilmiş fakat karaktersiz ve şahsiyetsiz insanlardan da Rabbim tüm insanlığı korusun!’

Elbette eğitim, fakat önce şahsiyet ve karakter eğitimi, sonra öğretim...!

Alıntıdır